

UNU ESEMPLARU

Acăstă făiă ese uă dată pe septembra:

D U M I N E C A

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul Română No. 9—11, eră prin districte pe la corespondință și prin postă, trămitând și prețul.

Girante responsabile: Eftimie Ionescu.

VĂCARULU

Săptă luni d'orū trece, are să 'mplinescă

Termenul fixat

Candu o să ne fiă datu pe bete-afara

Văcarul din satu,

Căsia-î obiceiulu în acesta comuna

De sute de ani,

Obiceiu din vremea de pe candu văcarii

Au fostu totu golani.

Pen'o trece ênsse lunile rămasă,

Ia să cam vedemă

Ce-a făcutu văcarul și cu ce-belele

O să rămanemă.

Văcarul se dice că adusă la stâna

In locu de dulai

Numai nisce javre, cădături lihnite,

Curate potăi.

Astfelu biata turmă a rămasă espusă

Aprópe doi ani

La colții cer lacomi și fără 'ndurare

De lupi hoțomani.

Si ciuda nu'i mare d'arū fi lupi din teră

D'aci de la noi,

Derū suntu străini neaoșăi, suntu boxi fără lege

Șușteri-păpușoi.

La raboju suntu multe pentru elu crestate,

Multe sugubini.

Făcute cu Nemții și multe jigani

Dise fon Perlă

Sarica-î de cinste, ce-o pôrtă ciobanii

Rară la dile mari

Densul se silesel s'orupă mai iute

Cu alți cioflingari, obtosi si răzvadă

Eră caței vestite ce ține în mână, lastru a

Caței des păstoru boz săriș, ob

Nu scie se'i ție respectul și falasitomocoo

De care ne'i doru.

Potecile stâni suntu proste cu totul

Si nu s'aș sfîrșită,

Derū ênsse văcarulu le-a primitu de bune

Si le-a și plătită.

Si obștia întreba: pentru ce acesta

S'o totu rabde ea,

Candu fapta-i pe față, cu ochi cu sprincene

Hoția sadea?

Si d'afia cu toții facu larma și gură

Si striga cătu potu!

Văcarul afara, căci vinde totu satulu,

Cu copii cu totu!

Eru cei mai cu creieri își aducu aminte

Ca astu ciobănoiu

Arū fi scrisu nemțesce la unu felu de doctoru

Ua carte de soiū, de ocără,

In care da satulu de risu, de ocără,

Si spunea curatū

Ca de și'i aicea, derū mai multu ii place

Totu vechiul lui satu.

Hai derū — dicu cu toții — sa'lu trămitemu ieră

De und' l'amă luatū,

Caci scîti că contractul ce-am avutu cu densul

De multu l'a călecatu

Candu se facă alegeri de berbeci de frunte,

De berbeci viol,

Bâta și ciomagul dărapăna turma:

E chinu și nevoi!

Căci căni vîndu turma, o vîndu fără milă

Si lingu necurmatu

Totu laptele stâni, mănică și urda

Si casiu sărătu.

D'acilea incolo te ține cumetre

Sa vedi neajunsu,

Sa vedi jafuire: cuțitul alu mare

La osu a pëtrunsu.

Pe căni ii indopă mai multu de cătu face

Uritu-le botu,

Ba'i sufere âncă să'lui bage și'n ăla

Cădea-le-artu de totu!

Ii sufere în stâna candu vede pré bine

Ca fură de stingu,

Că miei la numeru totu scadu pe totu anulu,

Eru dênsiu se lingu

Pe boturi a lene, cu labele intinse

Posaci și haini,

Ca trintori nemernici, ce nu sciu să musce

Pe lupi străini.

Asti căni își plecă capul la cajni d'afara

De nemuri nemtesci,

Ce latră d'acolo in cătu se aude

Pen' la Bucuresci.

Le facă totu ce cere stăpînului loru mare

Ce'i dicu Tata-mark

Hoția, gheliruri, jipiela, vîndarea

Intregului tarciu.

Și turma lihnită să dusă, biată turmă,
Căci ieau de pe ea
In locu de uă piele uă sută și miă
Și căte oră vrea

*
Văcarulu îi vede și tace din gură,
Si tace mereu
Ca cum n'are, seculu, destulă simbrie
Bata'lă Dumneșteu!
Așa și e contractul? Așa ne-a fost vorba
Cându fuse chiamată
Si pusă cu credință p'a turmeloră pază
Acilea în satu?
Așa scie dênsulă ca slujbă să facă
Cându noi îi plătimu
Gogeamite leafă, cătu nici elu nu face?
De ce lă suferim?
*

Acum mai în urmă — ca alu dinainte
Cu prăsta'yi belea
Ce'i diceau Osoiul — a 'nceputu văcarulu
In peticu sa'si dea,
Căci luă cu japca și cam pe ciurdite
Unu munte din satu,
Unu munte din vremuri de omeni cu sufletu
Spre bine lăsatu.

Și'lă iea pe sub mână și fără 'ndurare
Si vrea a'si cladi
Uă casă 'n comună cum n'are vr'unu altulă,
De lomu suferi.

Pene cându văcarulu totu de borobôte
Sa se tje elu?
Oile n'au lână și nu le 'ngrijesc
De locu și de felu.
I'amu iertat uă data greșela făcută,
Căci era țingău.
Acuma e mare, i-a eșită măsăua:
Sa făcutu dulău!

Elu cata pe dracu și-o-să'lă și găsescă
De nu s'o tredi,

De n'o vedé răelü și de nu l'o drege
Pén'num'lomu gonită

DEPEȘI TELEGRAFICE

Servitiul zorzonat alu GHIMPELUI

ATENA, 7 Septembrie. — Regele a espediatu astăzi ministrului de justiția din Bucurescă uă fustanea grecescă, unu festu cu colțuri cu moțu de lână și două decorații de catifea, ordinul I numiu Zevzecopulos. Președintele cămărei, în urmă lunei moțiună votate, a comunicat guvernului se roge pe regele a spori aceste dăruiri, mai cu séma în considerația grabej cu care și-a presinatul temenele.

BRUXELLES, 7 Septembrie. — Ministrul de externe aprobătă purtarea conțului său din Bucurescă în privința lui Costa-Furu, cu ocasiunea buclucului cu Antonopoulos.

HAGA, 8 Septembrie. — Uă nota espediată d-lui Keun, conțul Olandei din Bucurescă, incuragiéză atitudinea ce a ținută cu ocasiunea conflictului Antonopoulos, și face cunoscută a manținé 'n slujba de secretar pe jupiu Gusteru tătanul, spre a protege clasa de mijlocă a principelui Domnitoru.

VIENA, 8 Septembre. — Decorațiile lui Andrassy nu s'au găsită. Pintemii oferiti de regimentul Honvedilor s'au topită. Fabrica speră se scotă din ei mai multe sute de decorații, care, prisosindu lui Andrassy, se vor pune la dispoziția ministrului de externe alu României pentru concesiunile făcute la 'ncheierea convenției pentru jocuriile drumurilor de feru cu Austro-Ungaria.

CONSTANTINOPLE, 9 Septembre. — Regia monopolului de tutunuri d'aci a trămisu celei din Bucurescă uă aspiră mustare pentru ce se 'ncercă a o 'ntrece 'n prăsta calitate de tutun, în micșorimea pachetelor și 'n scumpetea prețurilor.

S'ascăptă unu răspunsu satisfăcătoru.

PARIS. 9 Septembre. — Comitetul generale alu teatrelor franceze a cerutu prin telegramă comitetul teatrale din Bucurescă se'ri arête personalul artistic alu teatrului român din acea capitale pentru stagiuinea anului 1872—1873.

DUSELDORF, 9 Septembre. — Regimentele trămisi d'aci ca se restabilește ordinea la Essen s'au intorsu lihnite de fome. Se speră unu ajutoru din partea companiei prusiane a căilor ferate române.

LIVADIA, 9 Septembre. — Auindu de isbândile de la Dovlecani (1) ale marelui cavaleru Botfort și principe Mitică Gika, Tzarina a pregătită uă cutia de chibrituri și Tzarul unu pachetu de țigări spre a le trămite 'n Bucurescă nobilelui loru ospe din anii trecuți.

ODESSA, 9 Septembre. — Guvernatorile locale a rugat pe guvernul român a'yi espedia 'n originală pe celebrul Zărafescu, spre a'lă consulta 'n privința omorii conductorilor postali.

REVISTA MOFTOLOAGĂ

Bucurescă, 9 Răpciougoș din 1872.

Carol I s'a returnat!

Ho, ho! Stați, domnilorți și domnelorū, nu năvaliți la cocarde și la urale, nici n'alergați la masalale ori la pomneti, căci nu e vorba de Maria Sea Vodă astă alu nostru, ci de locomotiva Carol I, adicătela mai pe românesce de mașina drumului de feru care terasce vagonele.

Si déca s'a returnat, nu vă mirați de una ca asta, pentru că, déca se potu returna tronurile (cu prune opărîte), deră mite mașinele pline cu aburi de ce să nu se returne, mai alesu cându mergu reu?

Si, ca să nu credeți că vă spunem uă go-goș, vă putemu cita chiaru faptul, vă putemu spune că elu s'a 'ntemplatu între stațiunile Perișiu și Buftea, că mașina returnată d'abia s'a oprită ingropându-se 'n pămînt și că multe mutre simandicose au avută onoreea d'a fluiera 'n vîntu penă s'a 'ndurat se vie altă mașină ca să le ducă la destinație.

Acum o se ne întrebăt: de ce să 'ntemplatu acestu pocinogu?

Ei bine, lucrul e curată că lumina solarul se 'mpliniau 7 dile de căndu se primiseră liniele drumurilor de feru, și Carol I mașină vrea să facă mare parastasă de 7 dile cu carne de Români.

N'a reușită și bine a făcutu, nu e așa?

Gazetele glumește, ca Români de pildă, facu felurite jocuri de cuvinte asupra potrivitelii că locomotiva se chiama Carol I și că tocmai ea s'a returnat. D'aci totu soiul

(1) Corespondență telegrafică a greșită numele, vrându se dică Dobreni, și nu Dovlecani.

de presupuneră și de deduceri, că e semnă reu pentru dinastia, că e pocinogu, că e lucru necurătă, că hoția n'ajută la casa omului etc. etc. etc. Citiți și d-vosă Români și vedeti cătu d'afurisită au mai eșită băieți de la elu!

N'ară avé ei de ce să vorbescă, n'ară găsi ei materie de scrisu déc'ară vrea? Ba da, énsă suntu jurați și voru s'o 'ntorcă și s'o sfredelescă pe cōrdă asta.

Astfelu de exemplu aru puté vorbi despre apele ferușinose, unde Vineri a fostu ca la târgul Moșiloru, steaguri, musici, comedii (olele, donițele și străchinile lipsiau, ce e dreptu).

Puteau vorbi despre bătaia ce-a mâncată prefectul Vasilescu de la Pitești de la unu fostu subprefectu localu, care a datu lumi de rîsu și de petrecere vre 2—3 dile.

Puteau stăru pe largu asupra ispraviloru făcute de d. Costa-Furu cu ocazia 'ncheierii convenției pentru jocuriile liniei ferate cu Austria și care, pe lîngă punctele votate de Camara, d-sea a mai scosu unul din posunaru — punctul Boza — și i l'a trîntuit peșkeșiu Austriei, fără să i pese de nimicu altu, de cătu de vr'uă nouă decorație nemțescă, numai ca să facă 'n necazu unchiașlu de la Trompetă Carpațiloru.

Puteau vorbi despre marea manevre zămislite de d. Fluer'a-secu și comandate de Maria Sea Vodă, despre care unu afurisită de sfranțuzu dicea acestea:

Napoleon I, avec ses manoeuvres de Chalons, partit de la Seine et perdu Ses-dents (citiți Sedan); Charles I, avec ses manoeuvres de Fourcheni, partira de Sinaia pour perdre Sabare (citiți Sabar).

Gluma o găsimu nepotriva. Precum Napoleon la Sedan nu și-a perduțu dinții (ses-dents) totu așa credem că nici Maria Sea n'o să'si pierdă sărita (sa-barre) tocmai la Sabar, unde lucrul e periculosu.

Cându vine Sabarul mare
și ieă puntea de la vale.

Puteau scrie băieți de la Români despre serbarea făcută nemțescă la tirul nemțescu, și unde au fostu duse steagurile din teră ca Nemții să le arête mutră și să le 'njosescă puindu lingă densele p'ale loru ale spălașite și hîrtuite. Puteau scrie despre decorațiile de cotillon ale vinărarulu Eluier'a-secu, pe care le vinde cu côte 54 franci pe căndu ele facu alu multu 8-9.

Puteau scrie despre 'nchisoreea girantelui loru, inchisore făcută turcescă, și despre liberarea lui, hodoronc-tronc, fără garanția și pe neasceptate.

Puteau scrie despre nesfîrșitele ispravî ale Bisdadelii, cu canalul său de la Dobreni, făcutu pentru salvarea umanitatii de miasme contagiose și spre vecinica slavă și nemurire a ilustriloru sei strămoși.

Puteau în fine se scrie despre Donchiostismul domnului Costea-Fură în întreprinderea sea resbelnică contra Greciloru, despre pechlivaniele săle de la justiția și despre demilei purtări de la esterne.

Puteau scrie despre *mi-le-ți* séu miliții, cum se dice, care nu prindu rădăcini de cătă în colorea de roșiu, éru prin cele-lalte li se usuca și vrejul și rădăcina.

Ei ense, adunându-și totte puterile, s'a în-drijită asupra *răsăritorii lui Carol I (mă-sina)* și iaă la refecă pe ministrii in pofida ui Vodă, că döră adicatilea i-o citi și Maria Sea și le-o dice *aferim!* de și Maria sea nu 'nțelege asemenea cuvinte turcesci.

Și cându acăsta? Tocmai în diua cându Maria Sea Vodă — precum a vestită să po-vestită *Mințitorulu oficela* — a pornită înapoi spre Sinaia, ca kir Moise ovreul după ce i s'a dată tablele legii.

Așa dără ca precugetare aū făcut-o acăsta băieți de la *Români* și, fiindu că precugetarea e unul din elementele ce constituie delictul, n'ară fi rău ca parchetul celu *de-licat* să pornească acțiune 'n contra lou.

Siau pe ei, domnule Ciusulitule, Kir Nas-tasiule și . . . . (urmăză numele indes-cifrabile ale lor de la parchet).

ANTON PANN

CANTATORULU BETIEI

— *Inchirierea 1* —

Partea XI.

Vinul e veselitoru
Mihnițiloru tuturor,
Vinul e doctorul bunu
Alu bôleloru de comunu,
Balsamul celor râniți,
Ordinea celor tradiți,
Sfetnicul celu sătenescu,
Retorul orășenescu,
Stegarul vitejilor
Si somnul muierilor!
Voî toți, cari l'atî băutu,
Pré bine l'atî cunoscutu.

Vinul celu de Drăgașani
E vestită de orășanu,
Că e la gustu dulcisoru
Si veselesc ușioru,
Face pe omu frumușelu
Cu obrazul rumenelu,
Curăță mintea curêndu
Grijile mai depărtandu,
Deschide limba curatul
La vorbă mai luminatul,
Voî toți, care ilu sorbiți,
Bine'l cunoșteți și'l șiciți.

Vinul facendu'l pelinu,
Este bunu pentru veninu,
In luna lui Maiu de'l ei
Si nemâncată cându ilu bei.
Déră cam dă și amețelă
Ce le numimă pirotelă
Puținu necasă pătimești
Până să'l obicinuesci,
Apoi, după ce te 'mbeti
Nu poți să te mai desveti!
Voî toți, care l'atî băutu,
Ilu șiciți și'l șiciți cunoscutu

CANTUL PLOSCII.

Ploșchița mea, iubită vasu,
Pasere cu dulce glasă,
Eă in susu cându te rădică,
Tu'mi cântă dulce, lică, lică, lică,
Si mă săruți totu in nasu
De nu mă 'ndură să te lasă
Și'mi vorbescă totu binisioru,
Susu, susu, susu și linișioru!

CANTUL PAHARULUI.

Cum tragă unu pahară de vinu,
Grijile fugă, nu mai vinu,
Eră mai multe cându sorbescă
Eă incepă să chiuiescă,
Si rănescă cu mare glasă:
Scotetă vinu că n'a rămasă,
Tórnă, tórnă cărciumară
Âncă câtă unu pachară!

MERITELE UNUI NAS-ARABESCU

Suntu mari, mari de totu meritele acestui Nas-arabescă, care s'a pripășită de cătă-va ană in orăna de ordine a vinăriariei logofetești.

Elu e gazetarul celu mai mare: stilul lui des-miéră, stilul lui răpesce, stilul lui convinge. Eră Poporul, stându cu gura căscată, ilu crede pe cuvintă și sare de bucurie.

Ia ascultați'l:

Ară dice cine-va că, pre cându Imperații Austriei și Rusiei închipă pentru pace, impreună cu Imperatul Germaniei la Berlin, România singură se dispune să strice pacea universale, se gătesce să intre in campaniă...

Ară mai dice cine-va, — veđendu marșialul trupelor nóstre spre Sabară, — că ele pôte se aibă ordină a in-naintă pénă la Giurgiu, și de aci a trece Dunărea la Ruscuk, și...va de suzeranul nostru Sultanul!

Multe se potu dice, multe se potu crede.

Déră pacea nu va fi turburată: *asicurămă noi că nu va fi turburată*.

Trupele nóstre, de și voră inaintă spre Sabară in partea despre Turcia, ele ieau acăstă direcțione *numai in glumă*.

Déca e vorba insă la *seriosu*, ele mergă spre Sabară ca să ajungă la Tergoviște.

Séu cu alte cuvinte: mergă inainte 20 kilometre, ca să se pótă trage inapoï cu 80 kilometre.

Ceea ce insemnă, in termeni populari, „*s'o ieă la sănătosa* (adică la Rușinosa) insă cu troposu și cu sănge rece, intocmai după tactica intrebunțată de Xenophonte in retragerea sea din Asia peste munți.

Diferința nu va fi alta, de cătă numai aceea, că Xenophonte se retrăgea in facia unui inamicu reale, in vreme ce comandanțul trupelor nóstre se va retrage in facia unui inamicu imaginat.

Prudența militară este a sci cum se te strecoři din incurcătură, căci d'a intra într'ensa e lucrul celu mai simplu, totu astă-felu ca și d'a te arunca in mare.

De aceea d. generalu Florescu, ministrul de resbelu, care a decisă acăstă concentrare de trupe și a organizat planul manevrei, s'a kibzuită mai bine la uă retragere prudentă, de cătă la uă inaintare nebună

S'apoř pénă la Sabară este destulă d'uă-camă-data inainte; ia să vedemă și cumu merge inapoř. *Sóricele, mai nainte d'a egă din cuibul său ascunsu, scote numai botișorul ca să vădă déca nu este nimăn in facia-ri, apoi e din gaură și face tremurându duoi-trei pași, totu privindu locul de unde a egită, către care se răpede iute pentru ca să se deprimă.*

Ei bine, nu e aşa că vă place?

Cine s'a ocupată vrăuă dată de modulă cum ese șiorecele din cuibul lui, cu atâta răbdare și cu atâta sciință ca acestu mare Nasu-arabescu?

Etă dibăcia, etă perspicacitate, etă tactu politicu, etă argumentațione in facia căreia nu pote resistă nică unu omu, fie chiaru omul de bronzu

călare p'unu....arăbescă de Bagdat, iute de picioru ca fulgerul.

Recunoșteți dără meritele acestui Nas-arăbescă gigante, ale acestei somități, ale acestui colosu, care n'are sémenu nu numai in Bucuresci, dără nici chiaru in totă țera lui Vodă!

Eră du nu:

Blestemată să fie anulă
Cându a'ncepută elă jurnalulă!

UA RUGACIUNE „PATRIEI”

Dulce făie cu tablițe polițienesci, surată drăgăștă și plină de miere pentru libertatea presei și pentru opoziția Măriei séle lui Vodă, fecioră fără prihană a ordinii celei fără ordine și a dinastiei anti-dinastice, tu care pén' aci aî ținută cu dinții de pôlele cinstite ocîrmuire, nu face păcatul de mōrte ca tocmai acum, cându buclucurile s'a grămadită cu duiumul pe capul logofetimii, să te retragi din sirul aprigilor luptători ai regimului.

De ce să vii și să dai peste nasu, in numerul teu de Vineri, acestoră bună, cucerito și generoș și frumos, care și-a făcută atâtă bine, care și-a scosu ómenii din pișkiriă, care te-a hrănită, te-a întărită și te-a sulemenită?

Nu face pe placul opoziției nemilose, care jerpelesce și 'neurcă ciufulitul pără ală guvernului, atâtă de nedormită, atâtă de calomniată și atâtă de ino-

cinte ! Nu te pune alături cu perturbatorii de meseria, care strigă 'n gura mare că drumurile de feră suntu rele, neisprăvite și ca va de ele, éru guvernul cu toate astea le-a primită ca fără cusuru.

Nu te lăsa 'n prada pasiunilor, căci tu scii bine că toate cele-lalte gazete, afară de tine și de vre 2-3, suntu plătite cu destulă dărcinieă din fondurile asunse și neascunse, legale și nelegale, oprite și neoprite ale celor ce se plimbă 'n căruță Statului.

Cum te 'mpinse păcatul, cum te fură apa, cum te 'mboldi necuratul să ceri ministerlikulu a da pe față actele privitore la primirea pustielor drumură de feră ?

Cum te induraști, ingrato și nerecunoscător, să intoreci colții contra acelora care aveau dreptul să 'tăceră sărutără de măni și temenele ?

Cum îndrăsnii se spu că aî corespondințe grave din Berlin, care compromită guvernul și pe mulți funcționari superiori ?

Nu cum-va vre să dai de golă pe Chioru-Costea, să spu tertipurile intemplete, rugăciunile îngerașitorii săi, stăruințele lui Odisevs și tuturor celor un-alți suptintreprindători numai și numai să se primescă drumurile de feră la 1 Septembrie ?

O ! ară fi pré multă, și noī nici nu credemă c'o s'o poți face.

Omul cu sticla 'n ochi te-aru bate la falangă ca p'uă cumătră răsfățată și neascultător, éru cior-daua te-aru scote din sinul ei și s'ară lepăda de tine ca de satata !

Veil să imiți pe Români care tîrnuescă cu crudime pe musiu cabinetu ?

Vrei să rivalizezi cu Trompetta Carpatilor, care bate la trei côte pe doctorul Clistiru-Crețule-estii ?

De ce nu urmezi ca Pressa, care 'sî răde osciorul in pace, fără să cate pricină de certă stăpiniri?

Stăi, că n'a sosită timpul nici Iepurilor nici Arăpililor, nici țingăilor nici calpuzanilor.

Maî aî vreme: cugetă, găndesc-te, scald-o, intorece-o strecoră-te, dără nu vorbi pré pe față 'n contra drumurilor de feră, căci nu scii óre că la spatele loru mai e și Tata, mai e și Bismark ?

Ci ca 'ntelegi, ci ca petrunde-te de rolul ce aî, și fi prudintă, tîndu-te 'n rezervă.

Te rugămu dără cu lacrimi ferbinți, cu țepii 'n cruciață și cu spinii 'ntorsi 'n josu ca să nu mai faci d'aci 'nainte asemenea nerođii, déca nu vre să ti se iea tablita, éru confratele teu de la Poporul să 'tă poță striga că ești natăflétă !

2.— Apoi umilită și zăpăcită, lasă urechile bie-

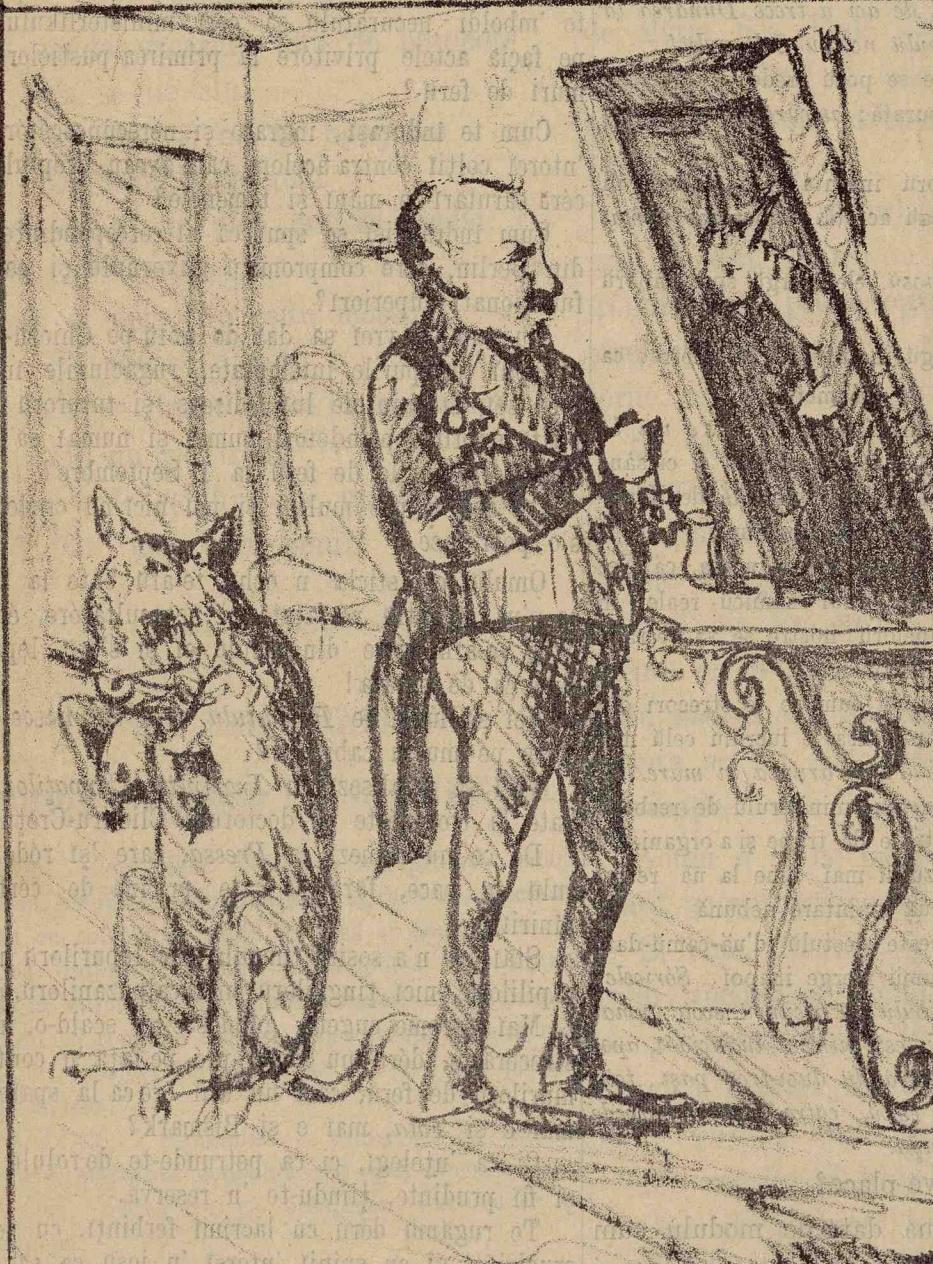
1.— Don Chișot se inarmăză cu biciul celoră

tului jude de instrucțiune pe mâinile lui Kata-

doué-morale și provoacă pe greci, în perspectiva

nopoulos.

unorū cruciulițe.

4.— În fine, impăcându lucrurile cu multe duzine de temenele, adi se gătesce cu cruciulițele ce are și cu simulacrul de cartonu al celoră în per-

3.— După acea-a, cu iertăciunea pe buze, alergă să facă anticamere domnilorū conti, unde e primită cu : esă afară !